

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj PR-154/2023-49

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Gorana Kliškića iz Zagreba, Aleja Lipa 1e, OIB: 12481261741, zastupanog po punomoćniku Gordanu Škare, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika-protutužitelja GYMS4YOU d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 39, OIB: 75049241440, zastupan po punomoćniku Tomislavu Kelemenu, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 19. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku-protutužitelju GYMS4YOU d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 39, OIB: 75049241440 da isplati tužitelju-protutuženiku Goranu Kliškiću iz Zagreba, Aleja Lipa 1e, OIB: 12481261741 iznos od 37.910,64 EUR sa zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 458,09 EUR od dana 16.01.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.02.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.03.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.04.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.05.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.06.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.07.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.08.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.09.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.10.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.11.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.12.2023.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.01.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.02.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.03.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.04.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.05.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.06.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.07.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.08.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.09.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.10.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.11.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.579,61 EUR od dana 16.12.2024.g. do dana isplate;
- na iznos od 1.121,52 EUR od dana 16.01.2025.g. do dana isplate;

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena za razdoblje od dospijeca do 29. prosinca 2023., a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja GYMS4YOU d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 39, OIB: 75049241440, koji glasi:

"Nalaže se tužitelju-protutuženiku da plati tuženiku-protutužitelju iznos od 9.477,64 eura sa zateznim kamatama tekućim od 20. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena za razdoblje od dospijeca do 29. prosinca 2023., a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana."

III./ Nalaže se tuženiku-protutužitelju GYMS4YOU d.o.o. da tužitelju-protutuženiku Goranu Kliškiću naknadi parnični trošak u iznosu od 6.450,00 eura, sa zateznim kamatama tekućim od 18. lipnja 2026. do dana po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika-protutužitelja za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj-protutuženik (dalje: tužitelj) u tužbi i tijekom postupka navodi da su tužitelj i tuženik dana 07.03.2019. sklopile Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za poslove radnog mjesta Voditelj regije te potom i Anex No 1. od dana 01.01.2022. (sve u daljnjem tekstu: Ugovor) te je radni odnos između stranaka prestao istekom otkaznog roka dana 22.12.2022. Parnične su stranke u čl. 14. Ugovora ugovorile prava i obveze koje za stranke proizlaze iz ugovorne zabrane natjecanja, a sukladno odredbama čl. 102. i 103. ZR-a. Tužitelj se po prestanku radnog odnosa u cijelosti pridržava ugovorenih obveza, međutim tuženik, unatoč višekratnim pozivima tužitelja, neutemeljeno odbija postupiti sukladno Ugovorom preuzetim obvezama i pristupiti isplati tužitelju pripadajuće naknade za vrijeme trajanja zabrane u visini od ½ prosječne mjesečne plaće isplaćene tužitelju u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, u periodu od dvije godine po prestanku Ugovora odnosno radnog odnosa između stranaka, počevši od dana 23.12.2022. Obveza tuženika dospijeva svakog 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec, temeljem odredbe čl. 103. st. 2. ZR-a. Tuženik nije isplatio tužitelju pripadajuću naknadu za prosinac 2022., u razmjernom dijelu prema broju dana u tom mjesecu obuhvaćenih ugovorenim zabranom. Visina naknade,

sukladno Ugovoru i pozitivnim propisima, iznosi 14.073,30 KN / 1.867,85 EUR mjesečno, koji iznos korelira s visinom $\frac{1}{2}$ tromjesečne prosječne bruto plaće isplaćene podnositelju prije prestanka Ugovora. Razmjerni dio ugovorene naknade za prosinac 2022. (9 dana, odnosno od 23.12.2022. do uključujući 31.12.2022. odnosno 26% visine ugovorene naknade) iznosi 4.081,26 KN / 541,68 EUR te je tuženikova obveza plaćanja dospjela dana 15.01.2023. Slijedom navedenog, tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 27.1.2025. zahtijeva da mu tuženik isplati ukupni iznos od 37.910,64 EUR i parnični trošak, sve sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik-protutužitelj (dalje: tuženik) u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osnovi i visini. Navodi da je netočno da tužitelj ima pravo na naknadu za vrijeme trajanja ugovorne zabrane utakmice iz čl. 102. i 103. Zakona o radu i ugovora o radu od 7. ožujka 2019. s pripadajućim Aneksom. Naime, da bi poslodavac bio u obvezi plaćati predmetnu naknadu, potrebno je da radnik dostavi ponudu novog poslodavca i očituje se o tome želi li raditi kod konkurencije ili ne. Nije u duhu odredbe članka 102. i 103. Zakona o radu, da poslodavac automatizmom, samom činjenicom da je ugovorio zabranu konkurencije istu mora plaćati nezavisno od činjenice je li bivši zaposlenik uopće tražio novi posao, ima li ponudu konkurencije i je li dosta riječ o poslodavcu koji konkuruje tuženiku. Naime, tuženik mora imati mogućnosti ocijeniti da li potencijalno novi poslodavac uopće predstavlja konkurenciju ili ne. Stoga je tuženik u više navrata pozivao tužitelja da se očituje o potencijalno novom poslodavcu kako bi tuženik mogao donijeti informiranu odluku o tome želi li se koristiti pravom ugovorne zabrane konkurencije ili ne. Međutim, tužitelj je odbio očitovati se o tome te inzistira da mu se plaća bianco naknada. Pored toga, tužitelj je prekršio odredbu o zabrani konkurencije, čime mu ne pripada pravo na bilo kakvu naknadu. Štoviše, tužitelj je u obvezi platiti ugovornu kaznu tuženiku. Prema saznanjima tuženika, tužitelj je pružao usluge društvu koje je izravni konkurent tuženiku. Konačno, tuženik osporava i visinu zahtjeva. Naime, plaća tuženika utvrđena je Aneksom od 1. siječnja 2023. u bruto I iznosu 22.000,00 kn. Naknada u visini $\frac{1}{2}$ plaće računa su u bruto I iznosu, pa stoga iznos koju zahtijeva tužitelj ne odgovara iznosu $\frac{1}{2}$ bruto plaće koju je tužitelj ostvario kod tuženika. Stoga predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev te obveže tužitelja na naknadu troškova tuženiku.

3. Ujedno, tuženik je na ročištu 20.12.2023. podnio protutužbu kojom navodi da je tužitelj provodio edukaciju, audicije i razgovore za zapošljavanje trenera kod Mo-fit d.o.o. pa na ime ugovorne kazne za kršenje odredbe o zabrani konkurencije iz čl. 14. Ugovora o radu od 7. ožujka 2019. zahtijeva da mu tuženik isplati 9.477,64 eura sa zateznom kamatom od 20. prosinca 2023. pa do isplate.

4. Tužitelj se je protivio protutužbenom zahtjevu tuženika jer je činjenično i pravno neutemeljen, slijedom čega osporava kako osnov tako i visinu. Nadalje navodi kako se tuženik poziva na kršenje čl. 14. Ugovora o radu te na pripremnom ročištu navodi da je tužitelj provodio edukaciju, audicije i razgovore za zapošljavanje trenera kod Mo-fit d.o.o. (konkurent tuženika), a potom u privitku podneska od dana 28.12.2023.g. dostavlja snimku iz koje pak navodi da je vidljivo da tužitelj drži prezentaciju u Mo-fit d.o.o., čime da krši ugovornu zabranu konkurencije. Navodi da ovi navodi tuženika prije svega nisu točni, a zaključci koje iznosi su površni, lakonski izneseni te potpuno paušalni i proizvoljni. Naime, tužitelj nije prekršio ugovornu zabranu natjecanja koju su parnične stranke ugovorile u čl. 14. Ugovora o radu, a kojom su ugovorile prava i obveze koje za stranke proizlaze iz ugovorne zabrane natjecanja, sukladno odredbama čl. 102. i 103. ZR-a. Tužitelj navodi da se po prestanku radnog odnosa s

tuženikom u cijelosti pridržavao ugovorenih obveza, međutim isto ne vrijedi i za tuženika jer isti neutemeljeno odbija postupiti sukladno ugovorom preuzetim obvezama i pristupiti isplati tužitelju pripadajuće/ugovorene naknade za vrijeme trajanja zabrane. Tužitelj u odnosu na snimku koju tuženik dostavlja u spis prije svega ističe da može samo pretpostaviti da se radi o snimci „skinutoj“ s neke od društvenih mreža, s time da je nepoznato kada je ista uopće nastala te da li je (naknadno) montirana, no svakako je potrebno napomenuti da iz te snimke, upitna tj. nepoznatog izvora i datuma nastanka, ne proizlazi ništa drugo osim da tužitelj eventualno (ukoliko bi predmetna snimka bila autentična te ukoliko bi se uopće odnosila na vremenski period relevantan za ovu pravnu stvar) boravi, govori odnosno razgovara s drugim osobama te trenira u drugoj teretani/fitness centru koji nije jedan od onih kojima upravlja odnosno u kojima obavlja djelatnost i u svezi kojih ostvaruje prihode ovdje tuženik. Tužitelj je aktivna osoba koja provodi i njeguje zdrav način života, kako fizički tako i mentalno te je pobornik pohađanja LES MILLS programa grupnih treninga koje, uz ovdje tuženika, u tužitelju dostupnom području pruža još samo Mo-fit d.o.o. pa stoga te treninge/programe pohađa upravo tamo, a to sve iz razloga što mu je tuženik po prestanku radnog odnosa, iz nepoznatih i nerazumljivih razloga te s više nego upitnim utemeljenjem, trajno blokirao članstvo te uskratio korištenje svih usluga tuženika pa tako i predmetne usluge. Stoga predlaže odbiti protužbeni zahtjev.

5. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Ugovor o radu (list 5-8 spisa), Anex 1 (list 9-10 spisa), platne liste (list 11-18, 87-96 spisa), elektroničku radnu knjižicu (list 19-24 spisa), dopis pun. tužitelja od 16.12.2022. uz potvrdu HP-a i povratnicu (list 25-30 spisa), dopis pun. tuženika od 4.1.2023. i dopis pun. tužitelja od 11.1.2023. uz popratnu e-poruku (list 31-34 spisa), video snimka (list 54 spisa), e-poruka tuženika od 29.12.2022., e-mail korespondenciju, rješenje o upisu u obrtni registar, te obrtnice za obrt tužitelja, certifikat (list 60-66 spisa), dopisi za HZMO i Poreznu upravu i potvrde o primitku pošiljke (list 75-77 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (list 78-86 spisa), podaci s interneta stranice Mo-fit d.o.o. (list 97-101 spisa), odgovori HZMO-a i Porezne uprave (list 111-112 spisa), podatke HZMO-a i Porezne uprave (list 131 i 133 spisa), poruku od 30.12.2024. (list 146-147 spisa), sudsku praksu (list 148-161 spisa), podatke Porezne uprave (list 171 spisa), ovjereni prijevod Aneksa 1 ugovora o radu (list 192-194 spisa), saslušan je tužitelj (list 117-118 spisa) i svjedoci Damir Rukavina, Klara Benko i Hana Skoko (list 178-180 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Lidiji Tkalec Gradinščak iz Vještak Tkalec d.o.o. (list 135-137 spisa).

6. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, a protutužbeni zahtjev tuženika neosnovan.

7. Na ročištu 19. svibnja 2026. punomoćnici stranaka su suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, odustali su od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili da sud zaključi glavnu raspravu pa sukladno prijedlozima stranaka u postupku nisu izvođeni daljnji dokazi te je sud zaključio glavnu raspravu.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu naknade tijekom ugovorene zabrane natjecanja i zahtjev tuženika za isplatu ugovorne kazne.

9. Među strankama je sporno:

- da li je tuženik bio dužan tužitelju isplaćivati naknadu tijekom ugovorene zabrane natjecanja sukladno sklopljenom ugovoru o radu i ZR-u (kako to tvrdi tužitelj) ili bi tuženik bio u obvezi plaćati predmetnu naknadu samo u slučaju da mu je tužitelj dostavio ponudu novog poslodavca za zapošljavanje, te
- da li tuženik ima pravo tražiti od tužitelja isplatu ugovorne kazne, odnosno da li je tužitelj tijekom ugovorene zabrane natjecanja istu prekršio i bio zaposlen kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s tuženikom ili je za svoj ili za račun treće osobe sklapao poslove kojima se takmiči s tuženikom, a sve obzirom na navode tuženika da je tužitelj provodio edukaciju, držao prezentacije, audicije i razgovore za zapošljavanje trenera kod Mo-fit d.o.o.

10. Iz dokumentacije priložene u spis sud je utvrdio da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 7.3.20019. na radnom mjestu voditelj regije, a koji je djelomično izmijenjen Aneksom I. ugovora o radu od 1. siječnja 2022. tako da je prema istom bio zaposlen na radnom mjestu voditelj operacija.

11. Prema čl. 14. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 7.3.20019. (a koja odredba nije izmijenjena aneksom ugovora o radu) stranke su ugovorile slijedeće:

- stavak 1. - Ugovorne strane sporazumno utvrđuju da se u razdoblju od dvije godine nakon prestanka važenja ovog ugovora o radu radnik ne smije zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s poslodavcem, te ne smije za svoj ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se takmiči s poslodavcem.
- stavak 2. - U slučaju iz prethodnoga stavka poslodavac se obvezuje da će radniku za vrijeme trajanja zabrane isplaćivati naknadu u iznosu od jedne polovice prosječne plaće isplaćene radniku u tri mjeseca prije prestanka ovog ugovora.
- stavak 3. - Poslodavac može pisanim putem izvijestiti radnika da odustaje od ugovorne zabrane utakmice, te se time oslobađa obveze plaćanja naknade utvrđene prethodnim stavkom
- stavak 4. - Za slučaj da radnik prekrši odredbu o ugovornoj zabrani utakmice utvrđenu u st. I. ovog članka, dužan je platiti poslodavcu ugovornu kaznu u iznosu od 3 prosječne bruto plaće isplaćene zadnja tri mjeseca prije povrede obveze, a radnik se obvezuje poslodavcu podmiriti i cjelokupnu štetu koju je time pretrpio.

12. U konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe Zakona o radu, dalje: ZR (Narodne novine broj: 93/14, 151/22) i to:

- prema čl. 102. st. 1. ZR-a poslodavac i radnik mogu ugovoriti da se određeno vrijeme nakon prestanka ugovora o radu, radnik ne smije zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnom natjecanju s poslodavcem te da ne smije za svoj račun ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se natječe s poslodavcem (ugovorna zabrana natjecanja).
- prema čl. 102. st. 2. ZR-a ugovor iz stavka 1. ovoga članka ne smije se zaključiti za razdoblje duže od dvije godine od dana prestanka radnog odnosa.
- prema čl. 102. st. 3. ZR-a ugovor iz stavka 1. ovoga članka može biti sastavni dio ugovora o radu.
- prema čl. 102. st. 4. ZR-a govor iz stavka 1. ovoga članka mora se sklopiti u pisanom obliku.
- prema čl. 102. st. 5. ZR-a ugovor iz stavka 1. ovoga članka ne obvezuje radnika ako njegov cilj nije zaštita opravdanih poslovnih interesa poslodavca ili ako se njime, s obzirom na područje, vrijeme i cilj zabrane, a u odnosu na opravdane poslovne interese poslodavca, nerazmjerno ograničava rad i napredovanje radnika.
- prema čl. 103. st. 1. ZR-a ako ovim Zakonom za određeni slučaj nije drukčije određeno, ugovorna zabrana natjecanja obvezuje radnika samo ako je poslodavac ugovorom preuzeo obvezu da će radniku za vrijeme trajanja zabrane isplaćivati

naknadu najmanje u iznosu polovice prosječne plaće isplaćene radniku u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, a prema st. 2. istog članka, naknadu iz stavka 1. ovoga članka poslodavac je dužan isplatiti radniku najkasnije do petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec.

- prema čl. 105. ZR-a poslodavac može odustati od ugovorne zabrane natjecanja pod uvjetom da o tome pisano obavijesti radnika, te u tom slučaju poslodavac nije u obvezi plaćati naknadu iz članka 103. ovoga Zakona nakon isteka roka od tri mjeseca od dana dostave radniku pisane obavijesti o odustanku od ugovorne zabrane natjecanja.

- prema čl. 106. ZR-a za slučaj nepoštivanja ugovorne zabrane natjecanja može se ugovoriti ugovorna kazna.

13. Iz elektroničkog zapisu HZMO-a proizlazi da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika od 14.3.2019. do 22.12.2022., te iz iskaza tužitelja i dopisa tužitelja od 16.12.2022. proizlazi da je tužitelj otkazao ugovor o radu kod tuženika te mu je radni odnos prestao istekom otkaznog roka 22.12.2022.

14. Iz priložene dokumentacije u spisu sud je utvrdio:

- da je tužitelj dopisom od 16.12.2022. tražio tuženika da se očituje u pogledu preuzetih obveza stranaka u odnosu na ugovorenu zabranu natjecanja, budući tužitelju radni odnos kod tuženika prestaje istekom otkaznog roka 22.12.2022.,

- da se je tuženik dopisom od 4.1.2023. očitovao da nije sporno da su stranke ugovorile zabranu natjecanja, ali da bi tuženik bio u obvezi plaćati naknadu, tužitelj treba dostaviti ponudu ili točne podatke kod kojeg se poslodavca želi zaposliti kako bi se tuženik očitovao da li je suglasan da se tužitelj zaposli kod tog poslodavca i da li isti predstavlja konkurenciju,

- da se je tužitelj dopisom od 11.1.2023. očitovao da su navodi tuženika neosnovani, te je ponovo pozvao tuženika da ispuni svoju ugovorenu obavezu ili da se izričito i pisano izjasni da odustaje od ugovorne zabrane natjecanja.

15. Kako je tužitelju radni odnos kod tuženika prestao 22.12.2022., te kako iz niti jednog izvedenog dokaza ne proizlazi da je tuženik pisanim putem izvijestiti tužitelja da odustaje od ugovorne zabrane utakmice, a navedeno niti tuženik nije tvrdio tijekom postupka, to su za stranke nastale obveze iz čl. 14. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 7.3.20019. Naime, sve do 22.12.2024. tužitelj se nije smio zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s tuženikom i nije smio za svoj ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se takmiči s poslodavcem, te bi u protivnom bio dužan tuženiku platiti ugovornu kaznu u iznosu od 3 prosječne bruto plaće isplaćene zadnja tri mjeseca prije povrede obveze, a tuženik je sve do 22.12.2024. bio dužan tužitelju isplaćivati naknadu u iznosu od jedne polovice prosječne plaće isplaćene tužitelju u tri mjeseca prije prestanka ovog ugovora.

16. Tužitelj je izjavio da je počeo raditi kod tuženika 2019. godine kao menager te je bio odgovoran za područje zagrebačke regije. Kako je njegova nadređena otišla na porodiljni, nju je mijenjao, a zatim je ona otišla i na drugi porodiljni te je tijekom tog perioda postao regionalni manager za područje RH te je bio zadužen za operativne poslove, financije, otvaranje novih centara. Tijekom korone su imali teško razdoblje, ali nakon toga je krenula ekspanzija. Međutim, zbog dvojice vlasnika tuženika, za njega je obavljanje poslova postalo teško. Tijekom 2021. godine je otvorio svoj obrt, ali je on godinu dana bio na nuli jer je ipak odlučio se posvetiti poslu kod tuženika, a obrt je otvorio uz suglasnost vlasnika tuženika. Krajem 2022. godine je za njega obavljanje posla kod tuženika postalo izrazito neugodno. Naime, otvorili su novi centar Kvaternik plaza koji je na samom početku ostvario ogroman broj novih članova i veliki uspjeh, a

već sljedećeg dana na sastanku ga je vlasnik Henrik Nord vrijeđao, te sve to više nije mogao izdržati pa je poslao mail prema kojem daje otkaz. I nakon toga je razgovarao sa vlasnikom Michaelom Dovićem, ali je i taj razgovor bio jako neugodan te je tužitelju rekao da će vidjeti da će mu on i dalje zagorčati te ga je pitao da li ga veže zabrana natjecanja sukladno ugovoru, a što je ugovorio ugovorom za radno mjesto regionalni manager za RH, te mu je on rekao da ga to obvezuje. Nakon otkaza je dobivao brojne ponude iz fitnes industrije gdje je bio poznat, ali zbog sklopljenog ugovora iste nije prihvatio te je par mjeseci bio bez posla. Nakon toga je počeo surađivati sa tvrtkom LQ koja se bavi razvojem leadershipa te je za njih obavljao poslove kao mentalni trener, a što nema veze sa poslovima koje je obavljao kod tuženika. Tvrtka LQ nema nikakve veze sa fitness industrijom. Također, njegov obrt nema nikakve veze sa fitness industrijom, kao niti njegova firma koju je otvorio Mind yourself. Imao je izgrađeno ime u fitness industriji i to u RH, ali i vani, te je nakon otkaza mogao ostvariti puno bolje poslove i financijske prihode od onih koje sada ostvaruje pa je u tom smislu na njega izrazito negativno utjecala ugovorena zabrana utakmice. Sada više nema kontakte sa fitness industrijom te smatra da bi se u istu teško mogao vratiti nakon 2 godine. Nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika, nije obavljao nikakve poslove za Mo-fit. Međutim nakon otkaza je nastavio vježbati u teretani kod tuženika sve do trenutka kada su mu to zabranili pa je tada nastavio vježbati kod Mo-fit jer samo ove dvije teretane u RH imaju program Less mills. Tuženika nije obavještavao o ponudama koje je dobivao nakon otkaza jer to niti nije trebao raditi. Vidio je snimku koja se nalazi u spisu te je na istoj trening Less mills na kojem je on trenirao u Mo-fit, a nakon što su ga kod tuženika izbacili. Na snimci se vidi da nešto priča, ali sada ne zna što, ali navodi da je on strastveni zagovornik Less millsa i da će ga uvijek hvaliti i promovirati. Dakle, na snimci je isključivo u ulozi vježbača, a ne trenera.

17. Svjedok Damir Rukavina je izjavio da je on vlasnik i direktor MO- FIT-a, te tužitelj nije imao nikakav poslovni odnos sa njegovom firmom, te za njih nije obavljao nikakve poslove i za ništa ga nisu angažirali, a tužitelja dobro poznaje iz teretane. Poznato mu je da se tužitelj bavi konzaltingom za razne firme. Kod njih se u teretani odvijaju programi Less mils, te je kod njih praksa, kao i u svijetu, da i vježbači i treneri budu prisutni na audicijama za taj program. Imaju audicije 2-3 puta godišnje, te se to napravi u jednom danu, te zna da o tome postoji snimka. Nakon što mu je predložena snimka, navodi da se na istoj vidi da je održana audicija, te da postoji raspored vježbača, te su na snimci i vježbači i treneri.

18. Svjedok Klara Benko je izjavila da je ponekad radila za MO-FIT kao voditelj grupnih treninga, te to i sada ponekad radi, a tužitelj tamo nije nikada radio. Poznato joj je da tužitelj radi motivaciju s ljudima, te su se upoznali u MO-FIT-u, te ju je on fascinirao svojim pristupom prema ljudima u pogledu motivacije ljudi, a oni nisu razgovarali o njihovim edukacijama i prezentacijama. Tužitelj je bio vježbač u MO-FIT-u, te su se tako upoznali. Nakon što joj je predložena snimka, navodi da se na istoj vidi da je ona vodila audiciju u MO-FIT-u, a tužitelj je bio kandidat za grupni fitnes, te joj je pomogao u motivaciji ljudi. Na tu audiciju dođe po 30 ljudi, te onda biraju koga će uzeti za suradnju, ali se sjeća da tužitelja tada nisu uzeli, te niti na drugim audicijama nisu uzeli tužitelja za suradnju. Te audicije budu 2 puta godišnje. Tužitelj je bio prisutan na audiciji na snimci, a na drugim audicijama nije bio prisutan, te ne zna kada je bila ova audicija na snimci.

19. Svjedok Hana Skoko je izjavila da je ona bila vježbač u MO-FIT-u, te je tamo bila na edukaciji za instruktora grupnog fitnesa, ali ju tamo nisu primili i tamo nije nikada radila. Kod tuženika je bila vježbač ali i privatni trener, ali više nije. Misli da je tužitelj

bio menadžer u upravi u MO FIT-u, ali nije sigurna, te misli da je tužitelj jedno kraće vrijeme bio u upravi kod tuženika, te je držao edukacije za trenera, ali i to nije sigurna. Tužitelj je upoznala u teretani MO FIT kada je bila audicija za trenera, te se je tada javila kao kandidat, a tužitelj je birao trenere, a to je bilo negdje 2022. ili 2023. Sa društvenih mreža joj je poznato da tužitelj sada vodi edukacije za razne firme. Pretpostavlja da je tužitelj bio u upravi MO FIT kao menadžer i da je usko surađivao sa Klarom Benkom koja je šefica i vlasnica teretane MO FIT, odnosno misli da su oni dvoje zajedno vodili teretanu i grupne treninge. Nekoliko tjedana nakon audicije u MO FIT-u, imala je razgovor za posao sa Klarom Benko i sa tužiteljem, te joj je tužitelj naveo uvjete kako bi trebala izgledati kad bi radila u teretani i da mora biti član i vježbač u teretani, ali nije sklopila nikakav ugovor. Nakon što joj je predložena snimka, navodi da se na istoj vidi da je sa još nekoliko trenera bila na toj audiciji. Tužitelj je prvi puta vidjela na audiciji, te nakon toga 2-3 puta, te ga je jednom vidjela kod tuženika, te nisu privatno komunicirali. Ona nije vidjela tužiteljev ugovor o radu sa MO FIT-om, a pretpostavlja da je bio u upravi MO FIT-a. Ona je radila kod tuženika kao privatni trener do lipnja 2025., a danas radi u KBC Zagreb. Čini joj se da je tužitelj vodio neke edukacije u MO FIT-u, ali ne zna točno, jer nije bila prisutna, te to samo pretpostavlja, jer je on inače vodio edukacije.

20. Sud je prihvatio kao istinit iskaz tužitelja budući je jasan i logičan te je suglasan sa materijalnim dokazima u spisu. Tako je sud iz iskaza tužitelja utvrdio da je prije prestanka radnog odnosa kod tuženika tužitelj razgovarao sa vlasnikom tuženika Michaelom Dovićem, te ga je pitao da li ga veže zabrana natjecanja sukladno ugovoru, te mu je on rekao da ga to obvezuje. Nakon otkaza je dobivao brojne ponude iz fitness industrije gdje je bio poznat, ali zbog sklopljenog ugovora sa tuženikom, iste nije prihvatio, a tuženika nije obavještavao o ponudama koje je dobivao nakon otkaza jer to niti nije trebao raditi. Nakon toga je počeo surađivati sa tvrtkom LQ koja se bavi razvojem leadershipa te je za njih obavljao poslove kao mentalni trener, a što nema veze sa poslovima koje je obavljao kod tuženika, te tvrtka LQ nema nikakve veze sa fitness industrijom. Nadalje, iz iskaza tužitelja te Iz Rješenja Gradskog ureda za gospodarstvo, energetiku i zaštitu okoliša proizlazi da je dana 1.1.2022. tužitelj otvorio obrt Mind Yourself, uz suglasnost vlasnika tuženika, ali je isti godinu dana bio na nuli jer se je tužitelj ipak odlučio posvetiti poslu kod tuženika, te iz dopisa HZMO-a proizlazi da je tužitelj u razdoblju od 23.12.2022. do 30.6.2024. prijavljen na puno radno vrijeme kao samostalni obveznik doprinosa, vlasnik obrta Mind yourself, a od 1.7.2024. pa nadalje prijavljen je na puno radno vrijeme u trgovačkom društvu Mind yourself d.o.o., te njegov obrt, kao niti njegova firma koju je otvorio Mind yourself, nemaju nikakve veze sa fitness industrijom. Tužitelj je i tijekom postupka naveo da se navedeni obrt i tvrtka bave pružanjem usluga tzv. „Coachinga“ klijentima, pravnim i fizičkim osobama, u svezi čega je tužitelj certificirani Executive coach (Academy of Executive Coaching London)i, a „Coaching“ je djelatnost koja se u bitnom svodi na pomaganje klijentima pri upravljanju unutarnjim procesima koji dovode do donošenja odluka, dok se tuženik bavi fitness industrijom. Tome valja dodati da niti tuženik nije ni tvrdio, a niti dokazao da su obrt Mind Yourself te tvrtke Mind yourself d.o.o. i LQ u tržišnoj utakmici s tuženikom, te navedeno ne proizlazi niti iz jednog izvedenog dokaza.

21. Nadalje, iz iskaza tužitelja proizlazi da nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika, nije obavljao nikakve poslove za Mo-fit, već je tamo nastavio vježbati, a nakon što su mu to zabranili kod tuženika, jer samo ove dvije teretane u RH imaju program Less mills. Naime, iz e-maila od 29.12.2022. proizlazi da je tuženik tužitelja obavijestio da je odlukom Menagementa njegovo članstvo od danas trajno blokirano te više nema pravo koristiti usluge tuženika.

22. Sud je prihvatio kao istinite iskaze svjedoka Damira Rukavine i Klare Benko, budući su jasni i međusobno suglasni, te su suglasni i sa materijalnim dokazima u spisu, te je iz istih sud utvrdio da tužitelj nije imao nikakav poslovni odnos sa Mo-fit, te za Mo-fit nije obavljao nikakve poslove i za ništa ga nisu angažirali, već je tužitelj tamo dolazio kao vježbač. Kako je svjedok Damir Rkavina vlasnik i direktor Mo-fit, a svjedokinja Klara Benko je ponekad radila za Mo-fit kao voditelj grupnih treninga, te to i sada ponekad radi, isti zasigurno imaju neposredna saznanja o ovim činjenicama.

23. Također, iz dopisa Mo-fit d.o.o. od 18.6.2024. proizlazi da tužitelj nema poslovni odnos sa Mo-fit d.o.o. niti je kod istoga zaposlen, te tužitelj nije ostvario zaradu kod Mo-fit d.o.o., te i iz dopisa HZMO-a proizlazi da tužitelj u razdoblju od 22.12.2022. pa nadalje nije bio prijavljen u trgovačkom društvu Mo-fit d.o.o.

24. Isto tako, iz dopisa Porezne uprave od 18.12.2024. i 31.10.2025. proizlazi da tužitelj nije bio zaposlen kod Mo-fit d.o.o. u razdoblju od 22.12.2022. pa nadalje, te nije ostvario prihode kod Mo-fit d.o.o. u razdoblju od 22.12.2022. do 31.10.2025.

25. Sud nije prihvatio iskaz svjedokinje Hane Skoko budući ista nema neposredna saznanja o odlučnim činjenicama već samo iskazuje o svojem subjektivnom mišljenju i o svojim pretpostavkama, a koje nemaju uporište u izvedenim dokazima. Tako ista navodi da pretpostavlja da je tužitelj bio menadžer u upravi u Mo-fit ali nije sigurna, da je usko surađivao sa Klarom Benko koja je šefica i vlasnica teretane Mo-fit, odnosno misli da su oni dvoje zajedno vodili teretanu i grupne treninge. čini joj se da je tužitelj vodio neke edukacije u Mo-fit, ali ne zna točno, jer nije bila prisutna, te to samo pretpostavlja, jer je on inače vodio edukacije. Dakle, navedena svjedokinja iznosi svoje pretpostavke i svoja nagađanja te i sama navodi da u ista nije sigurna, te su ista u suprotnosti sa iskazima tužitelja, te svjedoka Damira Rukavine (vlasnika i direktora Mo-fit) i Klare Benko (koja povremeno radi u Mo-fit). Također, navedena svjedokinja je izjavila da je bila zaposlena kod tuženika, dok je u Mo-fit bila samo vježbač, te je tamo bila na edukaciji, ali ju tamo nisu primili i tamo nikada nije radila i nije bila zaposlena, pa i zbog toga ovaj sud smatra da ista nema saznanja o tome da li je tužitelj i što radio u Mo-fit. Sud nije prihvatio niti iskaz navedene svjedokinje u dijelu da je bila kao kandidat na audiciji za trenera u Mo-fit, a da je tužitelj birao trenere, negdje 2022. ili 2023., te da je nekoliko tjedana nakon audicije, imala razgovor za posao sa Klarom Benko i sa tužiteljem, ali nije sklopila nikakav ugovor, a to stoga što isti nije ni logičan ni uvjerljiv, budući iz niti jednog izvedenog dokaza ne proizlazi da je tužitelj bio zaposlen ili da je obavljao poslove za Mo-fit, a kako je ova svjedokinja bila zaposlena kod tuženika, a nije dobila posao u Mo-fit, to je ovaj iskaz ocijenjen i pristranim.

26. Što se tiče dostavljene snimke, tužitelj je izjavio da je na snimci trening Less mills na kojem je on trenirao kao vježbač u Mo-fit, a nakon što su ga kod tuženika izbacili (iz teretane kao vježbača), ali nije bio u ulozi trenera u Mo-fit. Iz iskaza svjedoka Rukavine proizlazi da se u teretani u Mo-fit odvijaju programi Less mills, te je kod njih praksa, kao i u svijetu, da i vježbači i treneri budu prisutni na audicijama za taj program, a nakon što mu je predložena snimka, navodi da se na istoj vidi da je održana audicija, te da postoji raspored vježbača, te su na snimci i vježbači i treneri, ali tužitelj nije imao nikakav poslovni odnos sa Mo-fit, te za njih nije obavljao nikakve poslove i za ništa ga nisu angažirali. Iz iskaza svjedokinje Benko proizlazi da nakon što joj je predložena snimka, navodi da se na istoj vidi da je ona vodila audiciju u Mo-fit, a tužitelj je bio kandidat za grupni fitness, te joj je pomogao u motivaciji ljudi, te tužitelja ni tada ni na drugim audicijama nisu uzeli za suradnju, Iz iskaza svjedokinje Hane Skoko, nakon što

joj je predložena snimka, proizlazi da se na istoj vidi da je ona sa još nekoliko trenera bila na toj audiciji. Slijedom svega navedenog, ovaj sud smatra da se iz snimke ne može utvrditi kada je ista učinjena, te se na temelju iste doista ne može zaključiti da je tužitelj bio zaposlen kod Mo-fit ili da je za isti obavljao poslove.

27. Uvidom u javno dostupni sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu, sud je utvrdio da se i tuženik i Mo-fit d.o.o. bave istom djelatnosti vezanom za fitnes industriju, što među strankama niti nije sporno, međutim, ovaj sud je utvrdio da tužitelj nije prekršio ugovorenu zabranu natjecanja, jer iz provedenih dokaza ne proizlazi da je tužitelj bio zaposlen kod Mo-fit ili da je za isti obavljao poslove, odnosno da je provodio edukaciju, audicije, prezentacije i razgovore za zapošljavanje trenera kod Mo-fit d.o.o. pa su navodi tuženika u tom smjeru nedokazani i neosnovani, već je tužitelj u Mo-fit d.o.o. bio samo vježbač, a nakon što mu je tuženik to zabranio u njegovoj teretani.

28. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio da su tužitelj i tuženik u čl. 14. Ugovora o radu ugovorile zabranu natjecanja sukladno odredbama čl. 102. i čl. 103. ZR-a, a koja za stranke stvara određena prava i obveze. Smisao zabrane natjecanja jest nastojanje poslodavca da se zaštiti od određenih budućih postupaka svog radnika nakon prestanka radnog odnosa (s time da nije odlučno na koji je način radni odnos prestao), a kojima bi na nedopušten način konkurirao djelatnosti bivšeg poslodavca. U konkretnom slučaju, stranke su ugovorile da se tužitelj u razdoblju od dvije godine nakon prestanka važenja ugovora o radu ne smije zaposliti kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s tuženikom, te ne smije za svoj ili za račun treće osobe sklapati poslove kojima se takmiči s tuženikom. Navedeno je legitimno pravo tuženika koje je propisano i odredbom čl. 102. ZR-a, te je ovaj sud izvedenim dokazima utvrdio da se je tužitelj i pridržavao svojih obaveza te se tijekom dvije godina nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika nije zaposlio kod druge osobe koja je u tržišnoj utakmici s tuženikom te nije za svoj ili za račun treće osobe sklapao poslove kojima se takmiči s tuženikom. Također, stranke su u konkretnom slučaju ugovorile da će tuženik tužitelju za vrijeme trajanja zabrane natjecanja, isplaćivati naknadu u iznosu od jedne polovice prosječne plaće isplaćene radniku u tri mjeseca prije prestanka ovog ugovora, a koju naknadu tuženik tužitelju nedvojbeno nije isplaćivao, iako tuženik nikada nije izjavio da odustaje od ugovorne zabrane natjecanja. Smisao ugovaranja plaćanja naknade radniku tijekom ugovorne zabrane natjecanja je kompenzacija za ograničavanje mogućnosti zapošljavanja tužitelja te njegovo napredovanje upravo u području djelatnosti tuženika koje je do tada predstavljalo poslovno okruženje i za tužitelja, pri čemu je potpuno neodlučno da li se tužitelj mogao zaposliti kod osobe koja je u tržišnom natjecanju s tuženikom ili ne, već je odlučno da se tužitelj nije zaposlio, a niti je obavljao poslove kod osobe koja je u tržišnom natjecanju s tuženikom. Dakle, kako nije odlučno da li se tužitelj mogao zaposliti u tvrtki koja je u tržišnom natjecanju s tuženikom, to su isto tako potpuno promašeni navodi tuženika da bi tuženik bio u obvezi plaćati predmetnu naknadu samo u slučaju da mu je tužitelj dostavi ponudu novog poslodavca (konkurentske tvrtke) za zapošljavanje, a budući to nije propisano nit ZR-om, a nit je to u duhu i u smislu odredbi ZR-a koje propisuju institut ugovorne zabrane natjecanja.

29. Kako su stranke u čl. 14. Ugovora o radu ugovorile zabranu natjecanja u razdoblju od dvije godine od prestanka radnog odnosa tužitelja kod tuženika sukladno čl. 102. ZR-a, te je tužitelj istu ispoštovao, a tuženik nikada nije (pisano) obavijestio tužitelja da odustaje od ugovorne zabrane utakmice sukladno čl. 14. Ugovora o radu i sukladno čl. 105. ZR-a, to je tuženi dužan tužitelju isplatiti neisplaćenu mjesečnu naknadu za razdoblje od 22.12.2022. do 22.12.2024. u iznosu polovice prosječne plaće isplaćene

radniku u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu sukladno čl. 14. Ugovora o radu i čl. 103. ZR-a.

30. Financijskim vještačenjem po vještaku Lidiji Tkalec Gradinščak iz Vještak Tkalec d.o.o., a koji nalaz i mišljenje je sud prihvatio kao stručan i obrazložen, a na isti niti stranke nisu imale primjedbi ni prigovora, utvrđeno je da prosječna mjesečna bruto plaća koju je tužitelj ostvario za rujan, listopad i studeni 2022. tj u zadnja tri mjeseca prije prestanke radnog odnosa iznosi 3.159,21 eura (23.803,10 kn), a slijedom čega polovica prosječne plaće isplaćene tužitelju u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu sukladno čl. 14. Ugovora o radu i čl. 103. ZR-a iznosi 1.579,61 eura. Stoga je tužitelju valjalo dosuditi naknadu za svaki pojedini mjesec tijekom utuženog razdoblja u iznosu od 1.579,61 eura, a za prosinac 2022. (od 22. do 31.12.2022.) iznos od 458,09 eura ($1.579,61 \text{ eura} : 31 \text{ dan u mjesecu} = 50,96 \times 9 \text{ dana} = 458,64 \text{ eura}$, ali tužitelj traži manji iznos pa je sud odlučio u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva), te za prosinac 2024. (od 1. do 22.12.2022.) iznos od 1.121,52 eura ($1.579,61 \text{ eura} : 31 \text{ dan u mjesecu} = 50,96 \times 22 \text{ dana} = 1.121,12 \text{ eura}$, ali tužitelj traži manji iznos pa je sud odlučio u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva). Dakle, tužitelju je na ime naknade tijekom ugovorne zabrane utakmice od 22.12.2022. od 22.12.2024. valjalo dosuditi ukupno 37.910,64 eura, kao pod točkom I. izreke presude.

31. Tužitelju su na pojedinačne mjesečne iznose dosuđene zatezne kamate tekuće od 16.-og u narednom mjesecu sukladno čl. 103. st. 2. ZR-a, te čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41./08., 125/11. 78/15, 114/22 - dalje ZOO), te Uredbi o izmjenama Zakona o obveznim odnosima "Narodne novine" broj: 156/22).

32. Kako je sud utvrdio da tužitelj nije prekršio odredbu o ugovornoj zabrani utakmice, kako je to naprijed obrazloženo, to tuženik protutužbenim zahtjevom neosnovano zahtijeva isplatu ugovorne kazne u iznosu od 3 prosječne bruto plaće isplaćene zadnja tri mjeseca prije povrede obveze u iznosu od 9.477,64 eura sa pripadajućim zateznim kamatama sukladno čl. 14. Ugovora o radu i čl. 106. ZR-a pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

33. Tužitelj je tijekom postupka povećavao tužbeni zahtjev na način da je utuživao daljnje mjesečne naknade koje su tijekom postupka dospijevale, a kako su iste dospijevale tijekom postupka, to iste nije mogao utužiti za unaprijed, te iako se je tuženik protivio takvoj preinaci tužbe, sud je istu dopustio budući je svrsishodna za konačno rješavanje odnosa između stranaka sukladno čl. 190. st. 3. ZPP-a.

34. Ostalu dokumentaciju sud nije posebno cijenio jer nije pravno odlučna u ovom predmetu.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1 ZPP, te su troškovi odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), a prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 50 bodova, podnesak od 5.12.2023., 16.1.2024., 27.1.2025., 6.3.2025. po Tbr. 8/1 – po 250 bodova za svaki, podnesak od 21.11.2023., 3.6.2024., 27.8.2024., 22.10.2024. po Tbr. 8/4 – po 50 bodova za svaki, ročište 20.12.2023., 11.6.2024., 5.11.2024., 18.2.2026. i 24.3.2026. po Tbr. 9/1 - po 250 bodova za svako, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 5.000,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 6.250,00 eura. Tome valja dodati trošak

financijskog vještačenja u iznosu od 150,00 eura i trošak prijevoda prema računu u iznosu od 50,00 eura, pa ukupni trošak tužitelja iznosi 6.450,00 eura. Tužitelju nije priznat trošak podneska od 30.3.2023., 9.7.2024., 13.11.2024., 28.3.2025., 7.11.2025., jer isti ne postoji u spisu pa nije bio potreban za vođenje parnice sukladno čl. 155. ZPP-a, te trošak podneska od 6.5.2026. i trošak ročišta od 19.5.2026. jer je isto tužitelj skrivio sukladno čl. 156 st. 1 ZPP-a budući je već uz tužbu mogao dostaviti prijevod ugovora. Također, tužitelju nije priznat trošak ročišta za objavu presude, jer isti nije dospio u vrijeme zaključenja glavne rasprave, a nije izvjesno da li će ista na to ročište pristupiti ili ne. Također, tužitelju nije priznat trošak sudskih pristojbi, jer isti niti nije nastao. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 151 st. 3. ZPP-a. Kako je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, to isti nema pravo na naknadu parničnog troška.

U Zagrebu, 18. lipnja 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u pet primjeraka u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. Spis

Broj zapisa: **9-30889-93da9**

Kontrolni broj: **0f745-1b446-7fce6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.